RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 77.284/1
van 27 december 2024

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2018 tot uitvoering van afdeling 6 – toekenning van betaald educatief verlof in het kader van voortdurende vorming van de werknemers – van hoofdstuk IV van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen en tot wijziging van artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 betreffende de loopbaanbegeleiding, wat betreft de optimalisatie van het operationele proces’

‡LW-CHMYMAJCG-HHCIEYM‡

Op 9 december 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2018 tot uitvoering van afdeling 6 – toekenning van betaald educatief verlof in het kader van voortdurende vorming van de werknemers – van hoofdstuk IV van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen en tot wijziging van artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 betreffende de loopbaanbegeleiding, wat betreft de optimalisatie van het operationele proces’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 24 december 2024. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, wnd. kamervoorzitter, Brecht STEEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, en Ilse ANNÉ, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Laurens LAVRYSEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 december 2024.

*

‡LW-CHMYMAJCG-HHCIEYM‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2018 ‘tot uitvoering van afdeling 6 – toekenning van betaald educatief verlof in het kader van voortdurende vorming van de werknemers – van hoofdstuk IV van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen en tot wijziging van artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 betreffende de loopbaanbegeleiding’. De ontworpen wijzigingen hebben betrekking op de verplichtingen van werkgevers en opleidingsverstrekkers in het kader van het Vlaams opleidingsverlof en strekken in hoofdzaak tot de administratieve vereenvoudiging van de desbetreffende procedures.

De artikelen 1 en 2 wijzigen de procedure voor de registratie van arbeidsmarktgerichte opleidingen.

De artikelen 3 en 4 wijzigen de procedure voor de evaluatie van en het opstellen van een evaluatierapport over de arbeidsmarktgerichte opleidingen, en behandelen de mogelijkheid om in bepaalde gevallen een opleiding uit de opleidingsdatabank te verwijderen.

De artikelen 5 en 6 wijzigen de controle op de attestering door de opleidingsverstrekker.

Artikel 7 wijzigt de bepalingen die betrekking hebben op de procedure inzake de terugbetaling aan de werkgever in het kader van het Vlaams opleidingsverlof en het hierbij gehanteerd forfaitaire bedrag.

RECHTSGROND

3.1. Blijkens de aanhef wordt rechtsgrond gezocht in de artikelen 109, 111, 116, 120 en 137*bis*, § 1, van de herstelwet van 22 januari 1985 ‘houdende sociale bepalingen’. Onder voorbehoud van hetgeen hieronder wordt opgemerkt, kan met deze opsomming van rechtsgrondbiedende bepalingen worden ingestemd.

3.2. Artikel 111 van de herstelwet van 22 januari 1985 strekt het ontwerp niet tot rechtsgrond. Er kan daarnaast op meer precieze wijze melding worden gemaakt van de artikelen 109, § 4, tweede lid en artikel 116, § 1, van diezelfde wet.

‡LW-CHMYMAJCG-HHCIEYM‡

3.3. De artikelen 3 en 4, 2°, voorzien onder meer in informatieverplichtingen van de opleidingsverstrekker aan de voor de opleiding ingeschreven werknemers en van de werknemer aan de werkgever in geval de opleiding verwijderd wordt uit de opleidingsdatabank (de artikelen 12, vierde lid, en 14, § 2, derde lid, van het te wijzigen besluit).

De gemachtigde bevestigde dat de niet-naleving van deze verplichtingen aanleiding zou kunnen geven tot een strafsanctie op grond van artikel 132 van de herstelwet van 22 januari 1985 of een administratieve sanctie op grond van artikel 13/7, § 2, van het decreet van 30 april 2004 ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’.

Nader bevraagd over de rechtsgrond voor deze informatieverplichtingen, antwoordde de gemachtigde:

> “De rechtsgrond voor de informatieverplichting van de opleidingsverstrekker t.a.v. de werknemers dat de opleiding niet langer recht geeft op Vlaams opleidingsverlof kan in de brede zin worden gevonden in artikel 109, §2 en §3, (*in casu* de voorwaarden voor een opleiding om recht te geven op Vlaams opleidingsverlof), artikel 111 §1 en §2 (de uitoefening van het recht van de werknemer kan alleen mits hij over correcte informatie beschikt) en artikel 116, §1 en §2 (regeling attesteringsverplichtingen voor de opleidingsverstrekker).”

Hiermee kan niet zonder meer worden ingestemd. Het vergt een welwillende lezing van de machtiging in artikel 109, § 4, tweede lid, inzake de voorwaarden en de procedure van intrekking van de registratie opdat ook de bedoelde informatieverplichting in hoofde van de opleidingsverstrekker en de werknemer uit de artikelen 3 en 4, 2°, van het ontwerp, hierin rechtsgrond vinden. Het verdient daarom aanbeveling om hiervoor bij de eerste gelegenheid een meer adequate rechtsgrond uit te werken.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen hierboven werd opgemerkt over de rechtsgrond. Meer bepaald moet de verwijzing naar artikel 111 van de herstelwet van 22 januari 1985 geschrapt worden, en zou best specifieker verwezen worden naar artikel 109, § 4, tweede lid, en artikel 116, § 1, van dezelfde wet.

5. De wetshistoriek van artikel 137*bis* van de herstelwet van 22 januari 1985 dient correct te worden weergegeven.[1] Deze bepaling werd immers vervangen en niet gewijzigd bij het decreet van 12 oktober 2018.

[1] Omzendbrief Wetgevingstechniek VR 2019/4 van 25 oktober 2019, aanwijzing 63, 3°.

‡LW-CHMYMAJCG-HHCIEYM‡

Artikel 6

6. Waar de huidige tekst van artikel 31 van het te wijzigen besluit bepaalt dat het departement de registratie intrekt wanneer de verplichtingen inzake attestering en registratie niet nageleefd worden, voert het ontworpen artikel 31 een discretionaire bevoegdheid in om hiertoe te besluiten (met de woorden: “kan… intrekken”). Aangezien er hier sprake is van een delegatie van individuele beslissingsbevoegdheid aan ambtenaren, moeten de grenzen van deze bevoegdheidsopdracht evenwel duidelijk worden aangegeven, bij voorkeur door te bepalen in welke omstandigheden van de opgedragen bevoegdheden gebruik mag worden gemaakt.

Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde:

> “We bevestigen het opzet van deze bepaling dat het departement over een discretionaire bevoegdheid beschikt om te oordelen of het opportuun is de registratie van een of meerdere opleidingen van een opleidingsverstrekker in te trekken, meer specifiek wanneer de vastgestelde inbreuken inzake attestering zwaarwichtig zijn en/of herhaaldelijk plaatsvinden. Een dergelijke beslissing moet proportioneel en redelijk zijn, in verhouding dus met de vastgestelde inbreuken. Een specificering, namelijk dat het dat zwaarwichtige en herhaaldelijke vastgestelde inbreuken betreft, kan worden opgenomen in de ontworpen bepaling.”

Met het toevoegen van een dergelijke nadere afbakening, kan worden ingestemd.

Artikel 7

7. In tegenstelling tot het huidige artikel 36 van het te wijzigen besluit, voorziet het hiermee corresponderende ontworpen artikel 34 enkel in de kennisgeving van een beslissing tot terugbetaling, maar niet in de kennisgeving van een beslissing tot niet-terugbetaling en de motivering hiervoor.

De gemachtigde verstrekte hierover de volgende toelichting:

> “De aanvrager wordt op de hoogte gesteld zowel in geval van goedkeuring als weigering. In geval van een weigering wordt vermeld aan welke voorwaarde niet voldaan is. Naar aanleiding van het advies kan het geval van niet-terugbetaling worden opgenomen in de ontworpen bepaling.”

Met een dergelijke aanpassing kan worden ingestemd.

8. Het ontworpen artikel 36 van het te wijzigen besluit correspondeert met het huidige artikel 32, met dat verschil dat het huidige artikel 32, vierde lid, omtrent de terugbetaling in het geval de eigen werkgever ook de opleidingsverstrekker is, niet hernomen werd.

De gemachtigde gaf aan dat deze voorwaarde weggevallen is door een administratieve vergissing. “Naar aanleiding van het advies kan dit opnieuw ingevoerd worden.”

Hiermee kan worden ingestemd.

‡LW-CHMYMAJCG-HHCIEYM‡

Artikel 8

9. De inwerkingtreding van het te nemen besluit is voorzien op 1 januari 2025. Rekening houdend met het tijdstip waarop om advies verzocht is, werd aan de gemachtigde gevraagd of het de bedoeling is om aan de regeling terugwerkende kracht te verlenen. Deze antwoordde als volgt:

> "De datum van inwerkingtreding zal worden aangepast naar 1 april 2025 zodat geen sprake zal zijn van terugwerkende kracht."

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Ilse ANNÉ Pierre LEFRANC

‡LW-CHMYMAJCG-HHCIEYM‡